

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., a soudců Mgr. Miroslava Makajeva a Mgr. Lenky Oulíkové ve věci

žalobkyně: **D. T. Y.**, nar. X
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika,
zastoupená advokátem Mgr. Petrem Václavkem,
sídlem Opletalova 25, Praha,

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**,
sídlem Nad Štolou 3, Praha,

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

takto:

- I. **Řízení se zastavuje.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Žalobkyni se do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení vrací část zaplaceného soudního poplatku ve výši 1 000 Kč, která jí bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Praze.**

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu druhého zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podanou dne 10. 1. 2022, domáhá ochrany proti nečinnosti, kterou spatřuje v tom, že žalovaný nerozhodl o její žádosti ze dne 26. 7. 2019 o vydání zaměstnanecké karty podle § 42g zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění účinném do 30. 7. 2019 (dále jen „zákon o pobytu cizinců“).
2. Žalobkyně vzala dne 9. 3. 2022 žalobu zpět. Z jejího podání vyplynulo, že tak činí z důvodu, že ačkoli žalovaný nevydal rozhodnutí ve smyslu § 169t odst. 7 písm. a) zákona o pobytu cizinců, po podání žaloby začal činit kroky směřující k vydání rozhodnutí, neboť žalobkyni udělil dlouhodobé vízum za účelem vstupu na území a převzetí povolení k pobytu, na jehož základě žalobkyně přicestovala do České republiky, kde jí byly dne 17. 2. 2022 odebrány biometrické údaje.
3. Podle § 37 odst. 4 s. ř. s. může navrhovatel vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl. Podle ustanovení § 47 písm. a) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.
4. Vzhledem k tomu, že podání žalobkyně obsahující zpětvzetí žaloby nevzbuzuje z hlediska svého označení ani obsahu jakékoliv pochybnosti, soud řízení o žalobě v souladu s citovaným § 47 písm. a) s. ř. s. výrokem I zastavil.
5. Vzhledem k tomu, že žalobkyně žádala o přiznání náhrady nákladů řízení, musel soud vyhodnotit, nakolik bylo zpětvzetí žalobkyně učiněno pro pozdější chování žalovaného ve smyslu § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s.

6. Žalovaný ve vyjádření k žalobě konstatoval, že nebyl nečinný. Žalobkyně v žalobě nepředestřela bližší argumentaci k tvrzené nečinnosti. Žalovaný vydal dne 2. 12. 2021 předkládací zprávu, kterou byla žádost žalobkyně povolena. Žalobkyně byla následně kvůli pořízení biometrických údajů za účelem vyhotovení průkazu o povolení k pobytu objednána na pracoviště žalovaného na 17. 2. 2022. Žaloba byla podána v době, kdy již bylo o žádosti žalobkyně rozhodnuto.
7. Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Vzal-li však navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení.
8. Jak konstatoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 21. 12. 2017, č. j. 3 As 43/2016-36, smyslem § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s. je přiznat náhradu nákladů řízení žalobci, který podal žalobu důvodně a žalobu bere zpět, neboť v mezidobí došlo mimo soudní řízení ke změně situace, která fakticky odpovídá tomu, co žalobou požadoval, přičemž v případě, že by tento procesní úkon neučinil, vedlo by to k zamítnutí jeho žaloby. K tomu, aby soud mohl uzavřít, že žalobce vzal žalobu zpět pro chování žalovaného, je třeba též vyjasnit, zda žalovaný skutečně dané rozhodnutí vydal až po uplynutí lhůty pro vydání rozhodnutí, neboť samotné pozdější vydání rozhodnutí (po podání žaloby) ještě nemusí vždy znamenat naplnění podmínek pro přiznání náhrady nákladů řízení dle § 60 odst. 3 s. ř. s. (srov. usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 26. 9. 2017, č. j. 48 A 86/2017-34). Je třeba posuzovat nejen to, zda v důsledku chování odpůrce po podání návrhu na zahájení řízení nastal stav, který navrhovatel podáním návrhu sledoval, nýbrž i to, zda návrh byl v okamžiku zahájení řízení důvodný. Soud přitom hodnotí též splnění podmínek soudního řízení (viz rozsudek NSS ze dne 31. 1. 2018, č. j. 8 As 208/2017-37). Nepostačuje, že odpůrce učinil úkon, v jehož důsledku byl nastolen stav požadovaný návrhem na zahájení řízení, jestliže samotný návrh vznik takového stavu neopodstatňoval (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 17. 1. 2017, sp. zn. III. ÚS 2741/16 a sp. zn. III. ÚS 3592/16).
9. Soud tedy pro potřeby rozhodnutí o náhradě nákladů řízení posuzoval, zda žalobkyně bezvýsledně vyčerpala prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k její ochraně proti nečinnosti správního orgánu, a zda žaloba nebyla zjevně nedůvodná.
10. V posuzované věci byla žádost o vydání zaměstnanecké karty podána dne 26. 7. 2019. Dne 16. 7. 2021 vydala Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále jen „Komise“) rozhodnutí č. j. MV-808277-8/SO-2021, kterým zrušila rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 2. 2021, č. j. OAM-48349-47/ZM-2019, a věc vrátila žalovanému k dalšímu řízení. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 19. 7. 2021. Tím žalovanému začala plynout nová lhůta pro vydání rozhodnutí. Podle § 169t odst. 6 písm. c) zákona o pobytu cizinců ministerstvo rozhodne ve lhůtě do 60 dnů ode dne podání žádosti o vydání zaměstnanecké karty; ve lhůtě 90 dnů ode dne podání žádosti o vydání zaměstnanecké karty ve zvlášť složitých případech, nebo pokud ministerstvo požádalo o vydání závazného stanoviska Úřad práce České republiky. Dne 27. 9. 2021 žalobkyně podala žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti. Komise dle § 80 odst. 4 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) opatřením proti nečinnosti ze dne 27. 10. 2021, č. j. MV-155998-3/SO-2021, žalovanému přikázala, aby do 60 dnů od doručení opatření vydal rozhodnutí, pokud žádost zamítne nebo řízení o ní zastaví; a v případě, že žalovaný shledá naplnění podmínek pro vyhovění žádosti, aby ve stejné lhůtě vyhotovil

předkládací zprávu a vydal pokyn k udělení dlouhodobého víza podle § 30 odst. 2 zákona o pobytu cizinců s tím, že průkaz bude žalobkyni vydán do 60 dnů po poskytnutí údajů nezbytných pro vydání průkazu o povolení k pobytu. Opatření bylo žalovanému doručeno dne 27. 10. 2021. Součástí správního spisu je předkládací zpráva žalovaného ze dne 2. 12. 2021 k vydání zaměstnanecké karty s pokynem k vyžádání dokladu o cestovním zdravotním pojištění a k udělení dlouhodobého víza za účelem převzetí zaměstnanecké karty. Žalovaný dne 3. 12. 2021 udělil interní pokyn k vyžádání dokladu o cestovním zdravotním pojištění a udělení dlouhodobého víza za účelem převzetí zaměstnanecké karty. Dne 14. 12. 2021 bylo žalobkyni vydáno vízum za účelem převzetí zaměstnanecké karty (D/VR/27) s platností od 14. 12. 2021 do 11. 6. 2022. Dne 14. 1. 2022 žalobkyně přicestovala do České republiky a dne 24. 1. 2022 s ní byl sepsán protokol o pořízení a zpracování biometrických údajů nezbytných pro vydání zaměstnanecké karty. Žalobkyně zaměstnaneckou kartu převzala dne 17. 2. 2022.

11. Podle § 169t odst. 7 písm. a) zákona o pobytu cizinců se za vydání rozhodnutí považuje převzetí průkazu o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem výkonu zaměstnání. V projednávané věci bylo vydání rozhodnutí to, čeho se žalobkyně žalobou domáhala. Je třeba dát žalobkyni za pravdu, že ke dni podání žaloby nebylo rozhodnutí vydáno. Vydáním rozhodnutí o žádosti žalobkyně o dlouhodobý pobyt nelze rozumět vydání předkládací zprávy ani interní pokyn žalovaného k udělení víza k pobytu nad 90 dnů za účelem převzetí popsané zaměstnanecké karty (srov. rozsudek NSS ze dne 8. 2. 2018, č. j. 1 Azs 408/2017-24). Z obsahu správního spisu lze dospět k závěru, že žalobkyně převzala průkaz o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem výkonu zaměstnání dne 17. 2. 2022. Až toho dne tedy došlo k vydání rozhodnutí.
12. Žalobkyně v žalobě uvedla, že přistoupila k podání žaloby, neboť žalovanému marně uplynula lhůta stanovená opatřením Komise ze dne 27. 10. 2021. Důvodem pro zpětvzetí žaloby mělo být to, že žalovaný měl po podání žaloby činit kroky směřující k vydání rozhodnutí. S tímto názorem žalobkyně se soud neztotožňuje. V návaznosti na opatření Komise ze dne 27. 10. 2021 začala žalovanému dne 28. 10. 2021 plynout lhůta 60 dnů k vydání rozhodnutí, nebo k vyhotovení předkládací zprávy a vydání pokynu k udělení dlouhodobého víza podle § 30 odst. 2 zákona o pobytu cizinců. Ze spisové dokumentace přitom plyne, že žalovaný postupoval v souladu s opatřením Komise, když dne 2. 12. 2021 vydal předkládací zprávu a dne 3. 12. 2021 pokyn k udělení víza. Žalovaný tak ve lhůtě určené Komisí provedl úkony, které mu byly uloženy, a dále činil kroky k tomu, aby žalobkyni umožnil převzetí zaměstnanecké karty. Žalobkyni bylo nejdříve dne 14. 12. 2021 do cestovního dokladu vyznačeno vízum podle § 30 odst. 2 zákona o pobytu cizinců, na jehož základě dne 14. 1. 2022 přicestovala do České republiky.
13. Přestože k převzetí povolení k pobytu došlo až po podání žaloby, žalovaný postupoval v souladu s opatřením nadřízeného správního orgánu, který mu přikázal ve lhůtě 60 dnů vydat předkládací zprávu a pokyn k udělení víza, tj. učinit potřebná opatření ke zjednání nápravy podle § 80 odst. 4 písm. a) správního řádu. Žalovaný začal činit kroky směřující k vydání rozhodnutí na popud opatření Komise, nikoli v důsledku toho, že žalobkyně podala žalobu na ochranu proti nečinnosti. Žalobkyně nevyčkala marného uplynutí lhůty určené Komisí. S ohledem na datum vydání víza vyznačeného v cestovním dokladu a datum příjezdu do České republiky lze navíc usuzovat, že žaloba byla podána v době po vyznačení víza, předtím než se žalobkyně dostavila k žalovanému za účelem pořízení biometrických údajů potřebných k vyhotovení průkazu, tedy v situaci, kdy byla

vyžadována procesní aktivita od žalobkyně (viz rozsudek NSS ze dne 26. 11. 2021, č. j. 1 Azs 221/2021-32). Ve lhůtě 60 dnů od poskytnutí údajů nezbytných pro vydání průkazu o povolní pobytu, kterou žalovanému Komise v opatření také určila, žalobkyně též zaměstnaneckou kartu převzala.

14. S ohledem na výše uvedené nelze dospět k závěru, že žalobkyně před podáním žaloby bezvýsledně vyčerpala prostředek, který procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k ochraně proti nečinnosti ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s., jímž byla žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti podle § 80 odst. 3 správního řádu.
15. Soud proto dospěl k závěru, že nebyly splněny předpoklady pro přiznání náhrady nákladů žalobkyni podle § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s. O náhradě nákladů řízení tak soud rozhodl dle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., podle které nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.
16. Třetím výrokem soud rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku sníženého o 1 000 Kč podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, neboť ke zpětvzetí žaloby došlo před jednáním ve věci. Soudní poplatek bude žalobkyni vrácen ve lhůtě dle § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 24. března 2022

Mgr. Tomáš Kocourek, Ph.D., v. r.
předseda senátu